

Kyrkan Jesu Uppståndelse Och Liv

BIBLISKA SANNINGAR OM STATEN ISRAEL

RLJ-1180-SE

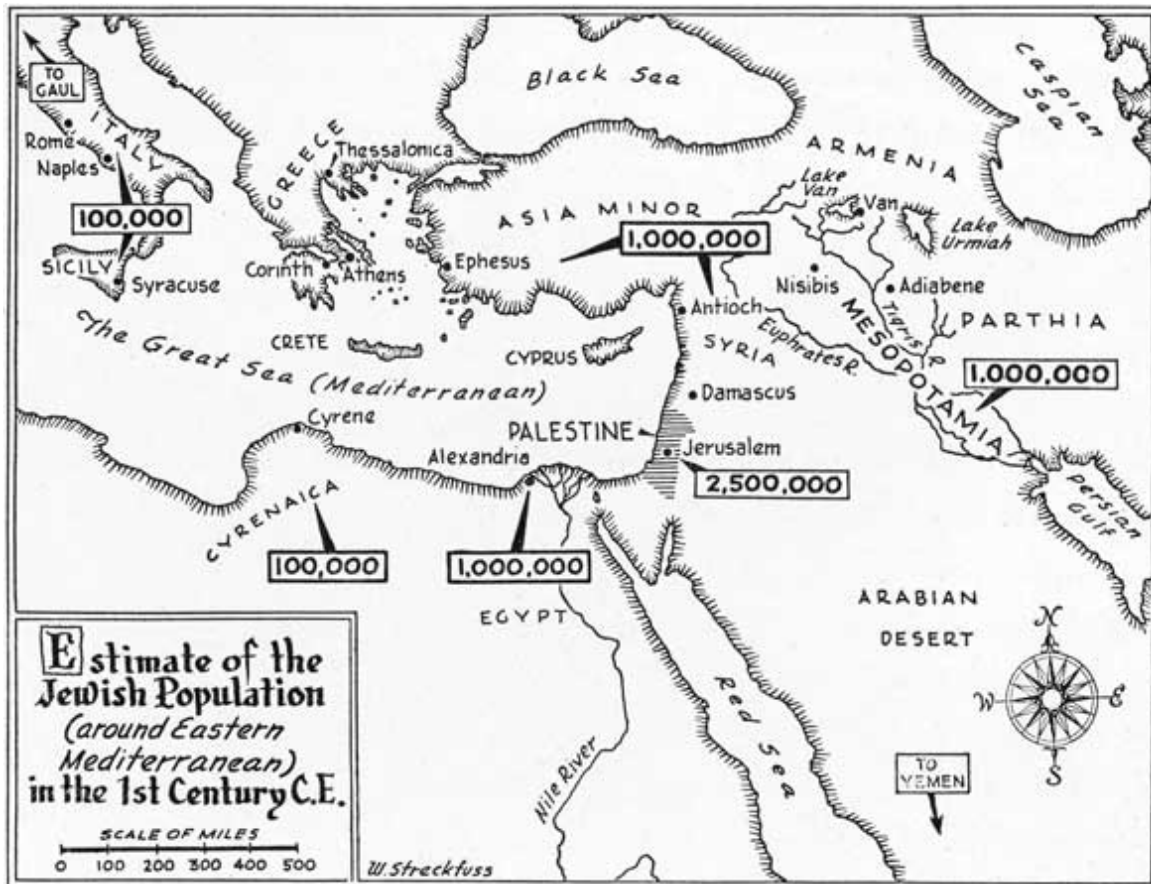
JOHN S. TORELL

5 APRIL 2009

ÖVERSÄTTNING: THORBJÖRN JOHANSEN

DEL 9A: UPPRORET FORTSÄTTER

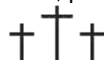
Enligt judiska källor var den huvudsakliga judiska befolkningen under det första århundradet efter Kristus i Romarriket ca 5.7 miljoner. Av dessa var 2.5 miljoner bosatta i Palestina.¹

TRAKASSERIER FRÅN ROMARNAS SIDA

I många år hade judar som bodde utanför Palestina skickat en summa pengar om året som betalning för driften av templet i Jerusalem. I och med templets förstöring år 70 e.Kr., hade judarna inget tempel att stödja mer. Någon i den romerska regeringen beslöt att förödmjuka dem ännu mer och få extra pengar för projekt i staden Rom på samma gång. Det gamla Jupitertemplet återuppbyggdes i Rom och en romersk skattelag infördes som beordrade var judisk person att ge samma summa som de förut sänt till Jerusalem, som hjälp med byggandet av

¹ Solomon Grayzel, *A HISTORY OF THE JEWS*, 1947, p.128

Jupitertemplet och till dess underhåll. Skatten, som kallades "Fiscus Judaicus" gjorde judarna rasande och blåste upp hatet mot Rom så att det så småningom ledde till öppna revolter.

DEN ANDLIGA KRAFTEN BAKOM JUDENDOMEN

Satan var, och är ännu, den andliga kraften bakom judendomen. Denna mening utlöser starka känslor bland kristna sionister och judar. Det är emellertid viktigt att inte låta känslorna springa iväg med sig utan vara villig att läsa det som står i Bibeln och få sanningsenliga svar från Guds Ord.

Ingen politisk rörelse kan existera om den inte har en andlig kraft som driver den och ger den liv!

Kristi kyrka får kraften från den Helige Ande. **Apg. 1:4-8; 2:1-4**

Judendomen får kraften från Djävulen. **Joh. 8:31-53; Upp. 2:9; 3:9**

Även om judarna förlorade sin centrala ledning i och med templets förstörelse år 70 e.Kr., har Satan och hans fallna änglar styrt dem från andevärlden och format dem till en världsvid organisation. Men vanliga judar förstår inte att de leds av en "elit" precis som det går till i andra nationer.

Varje nation har en Satans furste som regerar över den! Daniel 10:11-20

De demoniska härskare som styrde ledarna i Sodom och Gomorra, Assyrien, Babylon, Persien, Egypten, Grekland, Rom, etc. har inte ännu avlägsnats från jorden utan styr fortfarande dessa länder och besätter ledare som kommer och går. Samma onda andar som besatte översteprästen, sadduceerna och fariseerna på Jesu tid, besätter nu dessa mäns ättlingar. De demoner som besatte seloterna då, besitter idag ledarna för Sionistiska världsfederationen.

Det är därför du finner kontinuitet i det judiska folkets utveckling, eftersom de förlitar sig på de demoniska skrifterna, Talmud och Kabbalan.

Gemena judar har genom århundradena vetat väldigt litet om Kabbala och bara vissa stycken ur Talmud. Så som massorna i de hedniska nationerna, följer de sina ledare utan att veta vad som pågår.

Gud varnade Israels folk redan 500 år före Kristus att akta sig för dessa falska lärare och profeter. **Jer. 23:1-40**

DIASPORAUPPRORET (73-117 e.Kr.)

Under Diasporans² uppror, två år efter förstörelsen av Masada, fanns det ca en miljon judar i Egypten som gjorde revolt och försökte köra ut romarna ur därifrån, men upproret slogs snart ned. Judarna byggde ett andra tempel i Egypten (Onias tempel) som låg i den lilla staden Heliontopolis, men det stängdes som straff för upproret.

² Hebreiskt ord som betyder "Judar kringspridda utomlands."

Från 98 till 117 e.Kr. var Trajanus kejsare av Rom. Han ville göra vad Alexander den Store hade misslyckats med, att erövra Persien och utvidga det romerska imperiet till Indien. Trajanus förstod att han måste få över judarna på sin sida om han skulle bli framgångsrik eftersom det fortfarande bodde mer än två miljoner judar i Judeen och en miljon i och kring Babylon. För att locka dem sade Trajanus till dem att han skulle tillåta dem att återuppbygga templet i Jerusalem om kampanjen gick bra. Men när han startade sin militära kampanj år 115 f.Kr. var Trajanus mycket framgångsrik och hade trängt djupt in i Persien och Partien.

Parthisk militär jämte stora mängder judar tog sig bakom Trajanus linjer och hans armé hotades av förödelse. Trajanus avbröt sin marsch österut och vände tillbaka mot parterna och judarna.

När nyheterna nådde Cypern gjorde judar i Cyrene (idag Tunisien) och Egypten revolt och det såg ett tag ut som om Romarriket skulle bli besegrat. Romarnas mål blev att försöka få ut kejsaren ur Partien och alla soldater skickades dit.

Trajanus med armé räddades och nu fick general Tineius Rufus kommandot, som var hans mest hänsynslöse general som sopade bort allt motstånd i Partien. Den stora mängden judar från Palestina kom dock inte till sina landsmäns hjälp i Partien fast de blivit lovade ett nytt tempelbygge.

När judarna i Partien var besegrade, satte Trajanus in general Turbo för att slå ned upproret i väst. Judarna besegrades igen. På Cypern dödades alla judar; män, kvinnor och barn; man stiftade även en lag om att judar aldrig mer fick beträda ön. Judarna i Egypten och Cyrene besegrades och tusen och åter tusen judar slaktades som hämnd från romarna och de andra hednafolken.

Judarna fick lära sig – på det svåraste sättet – att Gud inte längre beskyddade dem; han hade lämnat över dem att förgås, därför att de förkastade Messias Jesus.

JESU KRISTI FÖRSAMLING

Kristi församling tänkte på ett annat sätt än judarna, som ständigt försökte kasta av sig det romerska oket och upprätta en judisk stat.

Året 100 e.Kr. hade den sista aposteln flyttat till himlen och en ny generation apostlar, lärare och evangelister hade tagit över. Det fanns kristna kyrkor över hela Romarriket men inga kyrkobyggnader eftersom de kristna ständigt förföljdes av den romerska regeringen och judarna. Ignatius var kyrkoledare i Antiokia men under kejsar Trajanus sista år (115-117) blev han arresterad och sänd till Rom, där han kastades in på arenan i Colosseum och dödad av vilda djur. Under sin tid som präst gjorde han som aposteln Paulus, skrev brev till kyrkorna i Efesus, Magnesien, Tralles, Rom, Filadelfia och Smyrna och ett särskilt meddelande till biskop Polykarpus från Smyrna. Andra kyrkoledare och författare av kristen doktrin vid denna tid var Clement av Rom (93-97 e.Kr.); Ignatius av Antiokia (110-117); Polykarpus av Smyrna (110-117); Hermes av Rom (115-140).³ Deras

³ A HISTORY OF THE CHRISTIAN CHURCH, Williston Walker, 1952, pp.40-42

verksamhetstid var aldrig lång, när de väl hade upptäckts av myndigheterna, blev de arresterade och dödade.

Både judiska och kristna historiska källor är överens på en punkt, **judar och hedningar som gjorde Jesus till Messias deltog inte i de judiska upproren och visade inget intresse i att etablera ett judiskt konungarike i Judeen. De hade inte heller någon önskan om ett tempel i Jerusalem.**

EN NY JUDISK MESSIAS

Kejsar Trajanus sände generalen Tineius Rufus för att styra över Judeen och såg till att läget var trankilt. Han såg till att upproret var helt släckt och att de judar som deltagit i det avrättades utan misskund. De rabbinska ledarna sade till folket att de inte skulle strida, ty enligt Trajanus löfte skulle de ju få bygga upp templet.

Men det fanns opposition mot ett tempelbygge från hedningar bosatta i Palestina och Samarien. De apellerade till Rom om att inget tempel skulle byggas och att Jerusalem inte skulle återuppbyggas.

När Trajanus dog år 117, efterträddes han av Hadrianus. De judiska ledarna fortsatte trycka på hårt för ett nytt tempel, och år 130 reste kejsar Hadrianus till Jerusalem för att själv se efter vad som borde göras.

Hadrianus beordrade att Jerusalem skulle byggas upp igen, men som en romersk stad under namnet, "Aelia Capitolina." Staden skulle ha ett altare där Jupiter kunde tillbedjas. Hadrianus var överstepräst i Rom där han ledde dyrkan av guden Jupiter.

Det judiska ledarskapet beslöt sig för att nu var det dags att kämpa mot romarna igen och driva ut dem ur det förlovade landet. Rabbi Akiba ben Josef var en 80-årig religiös ledare som reste runt i Judeen för att egga upp folket. Hundratusentals judiska män svarade på uppropet och Rabbi Josef utnämnde en ung man som hette Simon från staden Kosiba till ledare. Han talade till folket och sade att Simon var messias och denne ändrade sitt namn till Simon Bar Kochba (stjärnans son). Simon började ett krig mot Rom år 132 e.Kr.; han tog tillbaka Jerusalem och reste ett altare på tempelplatsen.

Hadrianus utvalde general Julius Severus att leda armén när den marscherade in i Judeen, stödd av hednasoldater från omgivande provinser. Severus förstod att han skulle förlora i ett öppet slag mot en mycket större judisk armé, så han korsade landsbygden istället och brände, plundrade och förstörde gårdar och åkerjord. Han gick bara till anfall mot mindre judiska enheter och gjorde slut på dem. Det gick två år, sedan hade han drivit ut dem från Jerusalem.

År 135 flydde Simon och återstoden av hans militära styrkor till den lilla staden Betar sydväst om Jerusalem. Judarna kunde hålla staden i flera veckor, men romerska spioner fann en hemlig väg in i staden. Man förstår att de romerska soldaterna hyste ett våldsamt hat mot judarna, eftersom inga liv sparades när de tagit sig in. Simon bar Kochba dog i striden. Enligt Solomon Grayzel dog 580 000

judiska soldater, tiotusentals civila blev mördade av romarna och ett stort antal samlades tillhopa och sändes till slavmarknader i Rom och annorstädes.⁴

Kejsar Hadrianus såg att romarriket inte kunde samexistera med judendomen. Jerusalem återuppbyggdes som en hednastad och judar var inte tillåtna där. Omskärelse var förbjuden och iakttagande av sabbaten och andra judiska högtider förbjöds. Rabbiniska råd förbjöds och det var dödsstraff för judar att läsa Toran, profeterna, Talmud och Kabbalan. Judeen hade blivit ett öde land för judarna. De som överlevde kriget flydde till Partien (Babylon/Persien) eller flyttade till andra delar av det romerska imperiet. Judarna befolkade inte längre Jerusalem och Judeen och det förlovade landet föll i hedningarnas händer.

“Sätt basunen för din mun! Såsom en örn kommer fienden över HERRENS hus, eftersom de hava överträtt mitt förbund och avfallit från min lag. De ropa till mig: Min Gud! Vi känna dig, vi av Israel. Men eftersom Israel har förkastat vad gott är, skall fienden jaga honom.

Själva valde de sig konungar, som icke kommo från mig; de tillsatte furstar, utan att jag fick veta något därom av sitt silver och guld gjorde de sig avgudar, ty det skulle ju förstöras. En styggelse är din kalv, Samarien! Min vrede är upptänd mot dessa människor; huru länge skola de kunna undgå straff? Från Israel har ju kalven kommit; en konstarbetare har gjort honom, och en gud är han icke. Nej, Samariens kalv skall bliva krossad till smulor.

Ty vind så de, och storm skola de skörda. Säd skola de icke få, deras gröda skall icke giva någon föda, och giver den någon, skola främlingar uppsluka den. Uppslukad varder Israel! Redan aktas de bland hedningarna såsom ett värdelöst ting.” (Hosea 8:1-8)

HUR MAN DEFINIERAR JUDAR OCH JUDENDOMEN

Låt mig citera Solomon Grayzel:

“Judendomen vägrar dö – Trots fiender och förluster fortsätter judarna leva. Inte ens deras nationella aspirationer förstördes helt. De trodde fortfarande på parterna som ett imperium som skulle växa sig starkt och komma dem till undsättning, eller på en gudomlig intervention som skulle rädda Jerusalem ur hedningarnas händer.

De gav förvisso inte upp sina lagar, bud och ceremonier, sin övertygelse och sina studier. Så småningom började romarna förstå det meningslösa i att förfölja judendomen.

De judiska skolorna öppnades på nytt, och fastän Palestina aldrig hämtade sig från det hårda slag som tillfogades judarna under den andra revolten, förblev det ett centrum för judiskt liv under två generationer.

Deras första val, svärdet, för att hålla judarna vid liv som grupp, hade misslyckats. Det andra valet, andens väg, beträddes nu med entusiasm. Under en lång tid därefter var judarnas öde att vara ‘ett konungarrike icke av denna världen’ – ett folk utan fysiska

⁴ Solomon Grayzel, A HISTORY OF THE JEWS, 1947, p.184

gränser, en grupp som inte levde vid den starkes arm, som Esau, utan genom den andliga styrkan av Jakob.”⁵

Gud hade talat ca 4000 år tidigare och sagt genom Moses:

“Och det skall ske, att likasom HERREN förut fröjdade sig över eder när han fick göra eder gott och föröka eder, så skall HERREN nu fröjda sig över eder, när han utrotar och förgör eder. Och I skolen ryckas bort ur det land dit du nu kommer, för att taga det i besittning.

Och HERREN skall förströ dig bland alla folk, ifrån jordens ena ända till den andra, och där skall du tjäna andra gudar, som varken du eller dina fäder hava känt, gudar av trä och sten.

Och bland de folken skall du icke få någon ro eller någon vila för din fot; HERREN skall där giva dig ett bävande hjärta och förtvinande ögon och en försmäktande själ.” (5 Mos. 28:63-65)

Denna profetia är uppfylld. Det finns judar i Japan, Kina och de flesta av Asiens länder; det finns inget av Europas länder som inte har en judisk befolkning och de finns även i Afrika, Australien, Nord och Syd-Amerika.

Det fanns ingen central ledargrupp för judar under tiden för den andra revolten. Varje region hade sina egna rabbiner som undervisade folket och utbildade dem i Talmud, GT och för vissa ledare, Kabbala.

Rabbiner från olika regioner har genom åren bekämpat varandra och kallat sina motståndare för orena överlöpare. Striderna blev ibland så bittra att de började mörda varandra.

Eftersom judiska bosättare sällan kunde säkra egendomar i de länder de bodde i, blev de istället handelsmän eller bankirer. Som sådana hade de en fördel över hedningarna med sitt internationella tänkande. Genom sitt eget språk, som blev ett hemligt världsspråk, kunde de kommunicera med judar i andra länder och utveckla monopol på handel och bankväsende.

Judar var globalister utan någon lojalitet till det land de var bosatta i; de drömde om den dag då messias skulle komma, återupprätta Israel och staden Jerusalem och, tillsammans med deras messias, regera över alla nationer i världen.

Slutligen började handelsmännen och bankirerna bli politiker och kunde styra en landsomfattande politik som stämde med den globala tanken om ett slutgiltigt uppfyllande av den messianska drömmen. Få icke-judar och kristna har förstått dessa judendomens principer.

Allt eftersom tiden gick blev det strid mellan rabbiner och de förmögna handlarna och bankirerna. Vilka skulle kunna skapa ett globalt judiskt ledarskap och tvinga alla judar att underkasta sig denna centralmakt? Det var inte förrän runt 1945 som den Sionistiska Världsorganisationen (WSO – seloternas arvtagare) kunde strypa allt viktigt motstånd och ta global kontroll över judiska frågor.

⁵ Ibid, p.185

Under de nästföljande 1700 åren förberedde Satan det judiska folket för att de skulle utföra hans verk och stå redo att återuppbygga Jerusalems tempel och ta emot honom som sin länge efterlängtade messias. Vägen skulle bli lång och svår och det judiska ledarskapet förstod att denna dröm inte skulle kunna uppfyllas under deras livstid; därför förberedde de påföljande generationer på att de måste ha tålamod och bygga vidare men inte vänta sig att få se slutresultatet under sin egen livstid.

Det är detta judiska tänkande som har gjort det möjligt för judendomen att överleva och drömmen vidarebefordras tills den blir verklighet.

I nästa budskap skall jag visa hur under Korstågen en liten men mäktig judisk grupp utvecklades och hur djävulskt listiga deras planer var. Få kristna som levde under dessa dagar förstod vad som hände bakom kulisserna.

Judendomen kan liknas vid en hydra med många huvuden och för en outsider kan det vara svårt att veta vem som bestämmer. Det samma gäller för vanliga judar, som inte har en aning om vad som står på; de vill bara leva ett rikt och fullt liv, fast de är tvungna att betala skatt (bidrag till judiska ändamål) och rösta i nästa val allteftersom deras rabbiner/politiska ledare bjuder dem. Rädslan för antisemitism och hedniska förföljelser gör att de blir slavar under sina ledare, som ständigt publicerar antisemitiska hot från icke-judar och förordar behovet av att judar håller ihop sinsemellan och på så sätt skyddar sig.

Världsjudiska kongressen (WJC) publicerar "Dateline World Jewry," ett månatligt nyhetsbrev som rapporterar från olika håll i världen om de senaste hotbilderna, vandalism och attacker på judar, alltmedan man ber om pengar för att bekämpa dessa attacker.

EN HEDNISK HÄRSKARE

År 325 e.Kr. blev kristendomen statsreligion i Romarriket under ledning av Konstantin I. Fram till denna tid blev män, kvinnor och barn kristna genom en personlig relation med Kristus då de blev födda på nytt. Men med kristendomen som statsreligion blev människorna kristna genom ett penndrag, och majoriteten av befolkningen i Rom blev aldrig födda på nytt.

Bara 36 år senare (år 361) blev Julianus (Flavius Claudius Julianus) nästa kejsare. Som ung man hade han konverterat till hedendomen och förkastat den kristna tron. Som kejsare kontaktade Julianus det judiska ledarskapet och sade att han ville återuppbygga templet i Jerusalem och att judarna skulle tillåtas att åter få offra djur där. Arbetet på templet påbörjades men Julianus dog i ett slag i Persien två år efter att han blivit kejsare. Hoppet för judarna om ett nytt tempel blev återigen grusat.

Från tiden för Kristi korsfästelse till år 361 e.Kr., har judar som levat och dött utan Kristus väntat i helvetet på Domen vid den Stora Vita Tronen. Där skall ännu mer straff utmätas, varefter dessa kastas i Eldsjön, där de kommer att plågas i evigheternas evigheter. **Upp. 20:10-15**

Det samma gäller för judar som föddes efter år 361 och de judar som kommer att födas i framtiden. Om de inte accepterat Jesus som sin Messias, är de dömda för all framtid ty det finns ingen "speciell frälsningsplan" för judar.

ÄR DET VIKTIGT FÖR KRISTNA ATT KÄNNA JUDENDOMEN?

Djävulen använder judar som har förnekat Jesus som Messias för att försöka förstöra Jesu Kristi Församling. När Paulus hade stadfäst en stark församling i Galatien, kom ofrälsta judar dit efter Paulus och förstörde kyrkan. Paulus talade skarpt emot denna falska lära. **Galatians 3:1-29**

Paulus varnade församlingarna för ofrälsta judar. **Titus 1:10-11**

Den uppståndne Jesus varnade församlingen i Smyrna. **Upp. 2:8-11**

Det judarna gjorde då gör de än idag!

Den kristne som stöder den politiska staten Israel och kallar sig själv för kristen sionist är Guds fiende! Det de säger är i själva verket att när Jesus dog på korset, så dog han inte för det judiska folket utan för hedningarna. Det är en förolämpning mot Gud Allsmäktige och en otäck förnekelse av det lidande som Jesus uthärdade på korset! Jesus dog så att ingen skall behöva komma till helvetet!

JUDENDOMEN ÄR DÖD

"Då sade Petrus till dem, uppfylld av helig ande: "I folkets rådsherrar och äldste, eftersom vi i dag underkastas rannsaking för en god gärning mot en sjuk man och tillfrågas varigenom denne har blivit botad, så mån I veta, I alla och hela Israels folk, att det är genom Jesu Kristi, nasaréens, namn, hans som I haven korsfäst, men som Gud har uppväckt från de döda -- att det är genom det namnet som denne man står inför eder frisk och färdig. Han är 'den stenen som av byggningsmännen' - av eder själva - 'aktades för intet, men som har blivit en hörnsten'. Och i ingen annan finnes frälsning; ej heller finnes under himmelen något annat namn, bland människor givet, genom vilket vi kunna bliva frälsta." (Apg. 4:8-12)

Kom ihåg att det inte är så viktigt hur du börjar din bana som kristen, det är viktigare hur du avslutar den!

HAR DU ETT ÖRA ATT HÖRA MED?